

вата се разтвори широко. На прага застана свещеникътъ, съ кръстъ въ ржка, и извика тържествено:

— Братя, Христосъ възкресе!
Правдата възкръсна и за насъ!

Камбанитъ забиха весело. Медениятъ имъ звънъ полетѣ като съ крила на птица надъ селото и внесе радостъ у всѣки домъ.

Изведнажъ Милко извади отъ джеба си червено яйце и каза съ усмивка на сестричето си:

— Илке, честитъ Великденъ! Дай да се чукнемъ!

Тя също извади отъ джеба на престилката си пѣстро яйце, чукна това на батко си и го счупи.

А навънъ, по тѣснитъ и криви

селски улици, се носѣха възторжени възгласи:

— Христосъ възкресе!

— Наистина възкресе!

Великденъ

*Въ синитъ простори
прѣнна чучулига,
въ слънчевитъ двори
чуденъ гостъ пристига.*

*Бълата му дреха
свѣтълъ пжтъ чертае —
радостта ни носи
този гостъ незнаенъ!*

*Погледътъ му пада
като лжчъ въ сърдцата,
Свѣтлиятъ Великденъ
иде при децата!*

Веса Паспалеева